

[K. Kølve Petersen.]

ge. Mange taler helt tydeligt om, at mennesket som art er truet af de kræfter, som vi selv har sat i gang.

En af de sidste publikationer, der er udkommet om disse ting, er et engelsk tidsskrift, hvori man drøfter menneskets overlevelsesmuligheder, de langsigtede trusler mod sikkerheden, som vi ikke kan undlade at tage med, når vi overhovedet taler om sikkerhedspolitik, og hvad vi kan gøre i det politiske liv. Det er jo problemer af international karakter, og det er problemer, der hænger nøje sammen med de internationale konfliktproblemer, og som i mange henseender må opfattes både som årsag og virkning. Ser vi på det internationale system, må vi erkende, at det slet ikke slår til ved løsnin-gen af disse opgaver, og vi må også erkende, at der ikke i de enkelte nationer er vilje og fantasi til at gå nye veje, ligesom der globalt set ikke er megen styrke i bestræbelserne for at sætte de kræfter i gang, der kunne afværgе katastrofen.

I sin fremsættelsestale strejfede forsvarsministeren disse almene sikkerhedsproblemer, og jeg er glad for, at han antydede, at sikkerhedspolitik har en sammenhæng, der rækker ud over sikkerheden i Europa, hvorfor Danmark, føjede ministeren til, må bidrage til at styrke de organer, som på længere sigt arbejder for sikkerhedspolitiske løsninger baseret på internationalt samarbejde og mellemfolkelig forståelse. Disse betragtninger kan man sammenholde med det, der er skrevet i den store redegørelse om dansk sikkerhedspolitik, en redegørelse, som i øvrigt ikke er blevet benyttet i det omfang, hvori den burde være blevet benyt-tet. Man har mest anvendt den til dokumentation af, at vi stadig væk skal forblive i NATO. Jeg vil gerne citere fra denne redegørelses indledning, side 11, fordi jeg synes, der her siges noget meget væsentligt, som vi må have med ind i vore debatter, når vi taler om forsvars- og udenrigspolitik:

„Skal man analysere det danske sikkerhedsproblem i et kommende tidsafsnit, må man ikke blot placere vort land i det geografiske billede, men erkende, at nationerne i dag er blevet afhængige af hinanden i et hidtil ukendt omfang. Vi må vur-dere udviklingstendenserne individuelt —

i nabolande, i Europa, i den globale sammenhæng.

Med udgangspunkt i billedet af verden i dag må vi forsøge at skønne over udviklingen i 1970'erne. Det sikkerhedspolitiske hensyn fører til, at dansk udenrigspolitik ikke blot må søge at modvirke en udvikling i Danmarks umiddelbare nærhed, der kan true os direkte, men efter beskeden evne også må være rede til at medvirke ved fjernelse af konfliktmuligheder i andre dele af verden, der kun indirekte eller tilsyneladende slet ikke berører vor egen udenrigspolitik.“

Her placerer man konfliktforskning og andre undersøgelser som en aktivitet, som en indsats, vi nødvendigvis må have med, og ikke blot som en hobbyvirksomhed, som man fra tid til anden har yndet at sige om disse ting. Jeg advarer meget imod, at vi diskuterer disse problemer så let, og henstiller meget, at vi i den kommende tid interesserer os meget mere just for de betragtninger, som man i den sikkerhedspolitiske redegørelse her er inde på. Der må tages nye tanker op til virkeliggørelse, og det var baggrunden for, at det radikale venstre forud for valget i 1971 foreslog, at der årligt stilles et beløb svarende til 1 pct. af forsvarsudgifterne til rådighed for et særligt fond, hvis opgave skulle være at støtte særlige initiativer. Mit parti vil i nær fremtid fremsætte et forslag til folketingsbeslutning herom, og der vil ved det forslags fremsættelse blive redegjort nærmere for indholdet af de bestræbelser, der må tages op. Jeg skal ikke komme nærmere ind på det her ved denne lejlighed, men har blot ønsket at pege på sammenhængen mellem dette forslag til folketingsbeslutning og denne debat.

Ninn-Hansen: Inden ministeren får lejlighed til at svare på de mange udmærkede indlæg, vil jeg gerne gøre et par bemærkninger, navnlig rettet til statsministeren, om den forsvarsdebat, vi har haft nu i ikke mindre end 4 år. Jeg husker ikke nogen periode i dansk politik, hvor vi har haft en mere omfattende forsvarsdebat, end vi har haft i den tid. Anledningen dertil var vel erklæringen fra den regering, der tiltrådte i dag for 4 år siden, og intensiveret blev debatten jo, da socialdemokratiet kort tid ef-